

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Triginta & octo annos. Ad trigintæ & octo annorum paralysim,
leuiores sufficiunt delicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

perspicua, nimirum propter eorum grauissimam
 scelera, quae illi post tergum reiecerant, ut &
 ipse Nabazardan licet gentilis & idolatra, tam
 esse causa in intelligeret vnde & ait. *Quia pec-*
Hier. cap. castis Domino, & non audisti vocem eius, factus
48.3. *est vobis sermo hic. Rimare conscientiam tuam,*
 quando fortunam premeris aduersam, morbis atte-
 reris, & vitae tuae considera rationem. *Ut* unde
 num in isto negotio pauperem decipisti, num ea
 quae tui muneris erant, diligenter es excusatus,
 num iniuriam conuictisque proximi tui satisfeci-
 sti. Num in carne tua commissum luxuria pec-
 catum seuerata est vltus castigatione: num illaram
 infamiam maledicta tua lingua, & scandalosis
 detractionibus redintegrasti.

Ita pie fecerunt fratres Ioseph, dum illis in-
 expectata superuenit tribulatio tanta, qua ab
 ipso Ioseph ut terrae exploratores arguebantur
 antequam illi agnoscerent, vnde haec illorum
 erat confessio peccatorum: *Merito haec patimur,*
Gen. 42. *quia peccauimus in fratrem nostrum. Iam plus*
21. *quindecim anni elapsi erant, a commisso illo in*
 fratrem scelere venditionis, & sibi persuadent,
 hanc tribulationem obortam, eius esse effectum,
 & ex isto pulvere tale lutum condensari. Sagaci-
 ter egit David, se refert ab inimicis eius cum in-
 cinctum, praecipue tamen falsis testibus accusatum

Surgentes testes iniqui, quae ignorabam, interroga-
bant me. Quid cum egisse arbitraris? Asperum
27.34.11. *induit cilicium, rigidum amplexus est ieiunium:*
Ego autem cum mihi molesti essent, inducbam cili-
cia, humiliabam in ieiunio animam meam. &c.
 Quid hoc cum altero conuenit? an non expedi-
 ret quarere & alios adducere testes in tua cau-
 sationem? An non famosis esset consilii probare
 contrarium? O Regem sapientissimum! Pruden-
 ter intelligebat ex peccatis suis haec omnia sca-
 turire, quae his Deus puniebat calamitatibus ad
 eorum expiationem, poenitentiae & mortificac-
 tionis ac ieiunium assumit opera voluntarius.
 Conueniens esset, in quoque illum imitaretis,
 Noueris peccatum esse, radicem peruersam:

Deut. 29. *Radix germinauit fel, & amaritudinem, ait Moy-*
leb. 4.4.8. *ses. Semen est dolorum aduersitatumque ger-*
 men inauspicatum: *Qui seminant dolores. Vepres,*
 & carduos seminasti, quid conquereris, quid ad-
 miraris te nihil minus cogitante, germinari
 tribulos animam tuam vlcerantes? Excide iu-
 dicem, & ramos ex ea cito abstuleris pullulan-
 tes, semina tolle, & zizania tolles ex ipsis ori-
 cura.

§. 10. Triginta & octo annos. *Ad triginta*
& octo annorum paralyticum, leuiter a suffi-
cium delicta.

O Bicius, si paralyticus homo ille ob pecca-
 ta sua merito patiebatur, quis non haec
 fuisse, grauius imo & grauissima iudicabitur
 cum & ipse morbus paralyticus fuerit triginta &
 octo annorum. Respondeo, sic fieri potuisse,
 licet delicta fuissent adolescentia. Si enim haec
 commissa fuerint ante paralyticum, iam ante tri-
 ginta & octo annos illa patrauerat, sed nec ipse
 nobis aetatis fuisse decrepitae describitur: saepe
 enim in iuuenibus primae sanuginis, crimina
 maximae libertatis, & in pudentissima repre-
 henduntur. In puerulo quinquenni tanta mo-
 rum peruersitas, & effusa blasphemiarum info-
 lencia fuisse culpatur, ut eum de sinu patris, ipso
 spectante daemones euulerint cruciandum, refe-
 rente D. Gregor. Nihilominus hoc assero non
 necessario sequi, quia grauissima fuit infirmi-
 tas, eius fuisse peccata grauissima: est enim pec-
 catum radix adeo peruersa, semen adeo perni-
 ciosum, ut etiam minimum sufficiat ad produ-
 cendos dolores, labores, morbos graues: &
 quotquot dari possunt condignum non sunt vel
 minimo peccato supplicium. De nucis, quam
 palmo concludis nascitur a bor instar montis
 condensa, altissima, De grano sinapis vix di-
 uisibili exurgit planta ut pinus. Huic conso-
 num edidit tractatum D. Chrysostom. vbi hi-
 storiam vxoris Lot explanat, quam Deus tam
 horribili ac memorabili puniuit supplicio, ut castor pri-
 eam in statuam salis transfunderet: quae ratio cul-
 Num eadem res? num via praestigis: num al-
 taria profanauit? Num idola venerata? num
 vno caedifraga? Nequaquam, hoc solum egit:
 oculos ad ciuitatem, vnde fuerat egressa retor-
 su curiosa: res erat nihil, curiositati mulierum
 familiaris, velle videre, quod Spiritus S. ut rem
 incredibilem supponit; *Incredibile anima. Stans*
Sap. 19.7. *figmentum.*
 Alium lego in D. Augustin. tractatum, vbi
 rationem exponit, cur Deus permiserit tot
 calamitatibus laboribusque agitari sibi charissi-
 mum, fidelemque amicum Iacob, in his, quae
 Ioseph filio suo aduersa contigerunt. O quale
 tormentum, dum ei illa quam texerat tunica
 desertur sanguine haedino purpurata, cui im-
 ponitur, & credit, a feris filium deuoratum:
 tantisque paterna viscera mortuorum absumpsit.

28. 11

Lib. 4. de la. lo. c. 12.

Ser. de lo. num. pe.

Sap. 19.7. Ser. 1. de

temp. I.

Iacob ab leuia pec- cata 19. nitur.

VI. MCC.

ne nec admittet nec inveniret tanto dolori le-
niendo rationem, proinde cunctos vite dies in
perpetuo luctu, & funebri traduxit lamentatio-
ne, mortisque Ioseph planctu amarissimo. Quin-
decim annis elapsis creatur a Pharaone Ioseph
Prorex Aegypti. Stupet D. Augustin. quod to-
to illo tempore intermedio nunquam Ioseph
patri suo de vite salutisque incolumitate renun-
taverit, cum ipse patris perspectum haberet
luctum nulloque negotio posuisset hoc ipsum in-
dicare, iam ad summum honoris culmen eue-
ctus, vel cursorem litteris instructum transmit-
tere. nihil tamen horum, quinimo se continuit,
nihil scripsit; antequam vero se fratribus, quis
esset, intimaret, tot pater interim obviatur au-
gustis. Domine, cur tam amaris amicum
tuum Iacob crucias doloribus, afflictionibus,
iisque tam diuturnis? An non vir pius: an non
tuus familiaris? Tu dicis: aramea. aliquibus
peccatis erat obnoxius leuioribus (respondet D.
Augustinus) Et peccatum veniale etiam leuissi-
mum poenam meretur, ad minus viginti anno-
rum & maiorena.

Epist. 98.

29

Pariter
Moyses &
Aaron.

29. 28.

29. 22.

23.

gum expellit; impleturque illa Dei commina-
tiva predictio, Non deficiet gladius de domo tua.
Et ob vnicum actum superbiae, quo iussit Ioab
in extensi sui domini vanam ostentationem ini-
re censum populi sui, quod fuisse peccatum
mortale asserit nemo: cum Spiritus Sancti dic-
cat. Fecit David rellum in oculis Domini &c.
excepto sermone Vrie Hebraei. Eum tamen Deus
tam mortifera lue castigavit, vt intra sex hora-
rum sparium, a mane vsque ad meridiem peste
consumpta interierint septuaginta hominum
millia, ipse vero adeo conspectu Angeli e-
iusque gladii euaginati perterritus, vt ei vena-
rum sanguis congelaret, ex quo, secundum
quorundam opinionem, totus reliquo vita
tempore frigore nimio constrictus obringerit.
Absolutum virtutis exemplar erat Ioseph, &
ob castitatis defensionem in verum coniectus,
cum vero iam foret liberandus, ad biennium
eius proelatur captiuitas, hac tantum vt reor
ex causa, quod pincerne Regis Pharaonis suam
plus nimio confiderit liberationem eiusque re-
quisierit apud Pharaonem suffragium, quam vi-
rum iustum decebat ab homine leiscitari: Erat
quidem Deus cum eo, vt ait Scriptura (ait D. Augustinus)
Sed quia plus iusto in homine confi-
dit, dum petit a pincerna: Memento mei &c.
additi sunt duo anni, quibus teneretur in carcere.

III,
Nec non:
David. 2.
3. Re. 15. 3

D. Augu-
Ser. 22. ci.

Tom. 10.

III.

Similiter

Zachari-

as.

Luc. 1. 6.

2. 29. 17. 6
Luc. 1. 20

Pariter Moyses & Aaron in Sacerdotibus eius. Erant Dei Sa-
cerdotes, amici charissimi, familiares intimi,
nihilominus tam seuerè eorum castigavit deli-
cta leuiora; Domine Deus nosse in exaudiebas
eos, Deus tu propitius fuisti eis. & videscens in om-
nes aduersiones eorum. Nota illud; In omnes
aduersiones eorum. Ne vel minimam cogita-
tionem, aut vanam imaginationem, aut otio-
sum verbum omisit grauissime non puniunt.
Talibus peccatis tanta multa & quidem mor-
tis

dam, tum ad funera cerneret properantem in-
terregavit; quomodo fiet istud? Vnde ego hoc in S. Vin-
sciam? In huius fluctuationis poenam, ait An-
gelus: Et ecce eris tacens, & non poteris loqui variis.
vsque in diem quo hac fiant.

Caum plane stupendum de D. Vincentio refert Lib. 1. c. 36
M. Dia. & M. Gom. Cū tota eius vita miraculū
quoddam esset ac sanctitatis prodigium, videre Exem-
multi plura.

Kkkj

multi desiderabant id quod pernox in cubiculo suo ageret; spargebatur enim de illo, quod nullo candelæ aut facis adhibito lumine, totus clarissimus radiaret. Talem eum quidam Monachi Benedictini conspexerunt, in quorum monasterio S. Vincentius fuerat hospitio exceptus: intrantes enim præfati religiosi noctu eius cubiculum, aduerterunt ex eo tantum oris lucis fulgorem, ut Solis meridiani non cederet claritati, qua perterriti recesserunt. Hoc ipsum contigit D. Regiæ Violantiæ in Barcelona, quæ luce ex eius cubiculo promicante repercutta, nullo dicto verbo pedem subito retraxit. Hinc autem liquido constat tali virum Sanctum in anima sua positum luce, cum de corpore exterius tantum emitteret fulgorem: Accessit Rex Aragoniæ nocte quadam eum allocutus, a socio vero ingredi se posse requisivit, Cui ille consensit. Intrat Rex, ecce vir Dei orationi mentis totus intentus tanto lumine circumfusus, ut eo turbatus, nec virum allocutus, foras prodierit. Quod cum viro Dei postmodum referretur, id se adeo ægre ferre ostendit, ut conuersus ad socium, eundem grauius reprehenderit nimiam libertatis, ab concessum regi ad cubiculum suum accessum, in cuius delicti poenam, eum septenni febrî damnauit: illico enim eum febris ardentissima inuasit nec toto septennio vel vnico eum die dimisit incolumem. Quis credat? Virum pretatis ac misericordiæ merito spectabilem socio suo tantam infligere poenam, & ob quod tam immane quæto delictum? Regi concesserat accessum ut virum Dei alloqueretur, an hoc non suadet ipsa maiestas regis? quod in eo uel imaginabile delictum? Punit eum tamen septenni febrî, quæ se nec ad horam remitteret. Ut discant omnes, num multa, num grauiora requirantur crimina ad triginta & octo annorum paralytum infligendam?

Lib. 1. s. de eun. c. 11 Imponamus finem cum D. Augusti. ubi agit de peccato Adæ, quod fuit illud peccatum? inobediencia: præceperat enim illi Deus ne comederet de ligno scientiæ boni ac mali, comedit, & transgressus est Dei mandatum, qua illum Deus ob hoc peccatum poena mulctauit? Ipsum Adamum mortis reum damnauit, oia nemque e-

ius profapiam, tam ipsum, quam omnem eius propaginem, ut rebelles proditores insimulans, paradiso exturbauit, & in totum futurum tempus vitæ præsentis, tantis totque miseris tradidit, quot, quantasque patimur, fame perimus, sibi atrescimus, laboribus fatigamur, morbis exhaurimur, doloribus affligimur: nec vllus capere sufficit intellectus aut lingua exprimere, malorum omnium aut numerum aut grauitatem, nec est qui illa aut euincat, aut euadat incolumis, in futurum autem cunctos æternæ gehennæ, æternis ignibus addixit cruciandos. O Supreme rerum Domine, an hæc non tua lex, statutum tuum iustissimum? Pro mensura peccati, erit & plagarum modus. An tanti vnicum appendis in latera iusta sumptum pomum: ut in eius æquipondium, tam graues molestaque poenas appendas, hominemque agg. aues delinquentem? Scito, has omnes plagas, tanto peccato condignum non esse supplicium. Deus immortalis? Hinc omnes compertum habeant, quid sit peccatum, & quam leui illa vestra ponat Deus supplicio. Si Adamum eiusque posteros tot doloribus, agritudinibus, morte denique ipsa pro vnico peccato iuste damnauit, quod tam leue iudicamus: quid te turbat, quod te pessumdent, prægrauentque languores calamitates, aduersitates tantorum criminum, scelerumque in Deum & proximum reum terræ celoque execrabilem? Quid in stuporem rapis, ob immisam tibi corporis infirmitatem, qui foris domique libidinosus, carnis inquinamenti luxuque totus perditus, instar bruti vixisti? Quid effutis querelas diuturna te obrui necessitate, pauperum sanguisuga, pupillarum viduarumque oppressor non tolerandus? Plura nobis hic, occurrent consideranda ex consilio Spiritus Sancti similes casus referentis. Fac conclusionem quod si Deus peccata leuiora, ut prædiximus tam seueris, diuturnisque plectat poenis, in iis, quorum volebat misereri, quibus tormentis, cruciatibus flammisque damnabit inimicos, in quos vehementius commouetur, & secundum iustitiæ rigorem sap. c. 31. punire decreuit peccatores? Cum enim tentati sunt, & quidem eum misericordia, disciplinam accipientes scelerum, quam alio modo cum ira iudicatis impij, tormenta paterentur.

Deu. 2. a

VI. Adhortatio ad patientiam.